Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA RADY

z dnia 12 grudnia 2011 r.

dotycząca przystąpienia Unii Europejskiej do Protokołu z 2002 r. do Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu, w odniesieniu do jego artykułów 10 i 11

(2012/23/UE)

(Dz.U. L 8 z 12.1.2012, s. 13)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r.	L 158	1	10.6.2013

▼B

DECYZJA RADY

z dnia 12 grudnia 2011 r.

dotycząca przystąpienia Unii Europejskiej do Protokołu z 2002 r. do Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu, w odniesieniu do jego artykułów 10 i 11

(2012/23/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 1 i art. 81 ust. 2 lit. a) i c) w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 8 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół z 2002 r. do Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu (zwany dalej „protokołem ateńskim") stanowi istotną poprawę przepisów regulujących odpowiedzialność przewoźników i kwestie odszkodowania dla pasażerów przewożonych drogą morską.

(2) Protokół ateński zmienia Konwencję ateńską z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu oraz stanowi w art. 15, że strony protokołu ateńskiego odczytują i interpretują te dwa dokumenty jako jednolity dokument.

(3) Art. 10 i 11 protokołu ateńskiego mają wpływ na rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych [1]. Unia Europejska ma zatem wyłączne kompetencje, jeśli chodzi o art. 10 i 11 protokołu ateńskiego.

(4) Po przystąpieniu Unii do protokołu ateńskiego zasady jurysdykcji określone w jego art. 10 powinny mieć pierwszeństwo przed odpowiednimi przepisami Unii.

(5) Jednak zasady uznawania oraz wykonywania orzeczeń sądowych określone w art. 11 protokołu ateńskiego nie powinny mieć pierwszeństwa ani przed odpowiednimi przepisami Unii, obejmującymi także Danię na podstawie umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych [2], ani postanowieniami Konwencji z Lugano z 16 września 1988 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych [3], ani

[1] Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.
[2] Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.
[3] Dz.U. L 319 z 25.11.1988, s. 9.

▼B

Konwencji z Lugano z 30 października 2007 r. o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ([1]), gdyż skutkiem stosowania tych zasad jest zapewnienie uznawania i wykonywania orzeczeń przynajmniej w takim samym zakresie jak na podstawie postanowień protokołu ateńskiego.

(6) Protokół ateński jest otwarty do ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do niego przez państwa oraz przez regionalne organizacje integracji gospodarczej, powołane przez suwerenne państwa, które przekazały tym organizacjom kompetencje w pewnych sprawach regulowanych protokołem ateńskim.

(7) Zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. b) i art. 19 protokołu ateńskiego regionalne organizacje integracji gospodarczej mogą zawrzeć ten protokół.

(8) Zjednoczone Królestwo i Irlandia, do których ma zastosowanie Protokół (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, będą związane – w ramach Unii Europejskiej – postanowieniami artykułów 10 i 11 protokołu ateńskiego.

(9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, który jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie bierze udziału w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje w odniesieniu do art. 10 i 11 protokołu ateńskiego. Dania będzie związana tymi artykułami tylko jako odrębna Umawiająca się Strona.

(10) Większość postanowień protokołu ateńskiego została włączona do prawa unijnego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 392/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźników pasażerskich na morskich drogach wodnych z tytułu wypadków ([2]). Dlatego też Unia wykonywała kompetencje w sprawach regulowanych przez to rozporządzenie. W odniesieniu do tych przepisów przyjmowana jest obecnie odrębna decyzja, przyjmowana równolegle z niniejszą decyzją.

(11) Państwa członkowskie, które mają ratyfikować protokół ateński lub do niego przystąpić, powinny – w miarę możliwości – uczynić to równocześnie. Dlatego też państwa członkowskie powinny wymieniać informacje na temat przebiegu procedur ratyfikacji lub przystępowania w celu przygotowania, tak dalece jak to możliwe, równoczesnego złożenia swoich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia. Ratyfikując protokół ateński lub do niego przystępując, państwa członkowskie powinny dokonać zastrzeżenia, o którym mowa w wytycznych IMO,

([1]) Dz.U. L 339 z 21.12.2007, s. 3.
([2]) Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 24.

▼B

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej przystąpienie Unii Europejskiej do Protokołu z 2002 r. do Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu (zwanego dalej „protokołem ateńskim") w odniesieniu do art. 10 i 11 protokołu ateńskiego.

Tekst tych artykułów zamieszczono w załączniku.

Artykuł 2

1. Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia dokumentu przystąpienia Unii do protokołu ateńskiego w odniesieniu do jego art. 10 i 11 zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. c), art. 17 ust. 3 i art. 19 tego protokołu.

2. W momencie składania dokumentu przystąpienia Unia składa następującą deklarację o kompetencjach:

„Jeżeli chodzi o sprawy objęte art. 10 i 11 Protokołu ateńskiego z 2002 r. do Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu, które podlegają art. 81 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, państwa członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, powierzyły kompetencje Unii. Unia wykonała te kompetencje przyjmując rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.".

3. W momencie składania dokumentu przystąpienia Unia składa następujące oświadczenie w odniesieniu do art. 17a ust. 3 Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu zmienionego art. 11 protokołu ateńskiego:

▼M1

„1. Orzeczenia w sprawach objętych Protokołem ateńskim z 2002 r. do Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu wydane przez sąd Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczpospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej są uznawane i wykonywane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie ze stosownymi przepisami Unii Europejskiej w tym zakresie.

▼B

2. Orzeczenia w sprawach objętych protokołem ateńskim wydane przez sąd Królestwa Danii są uznawane i wykonywane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z umową pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

3. Orzeczenia w sprawach objętych protokołem ateńskim wydane przez sąd państwa trzeciego

a) związanego Konwencją z Lugano z 30 października 2007 r. o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych są uznawane i wykonywane w tych państwach członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z tą konwencją;

b) związanego Konwencją z Lugano z 16 września 1988 r. o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych są uznawane i wykonywane w tych państwach członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z tą konwencją".

4. Osoba lub osoby wyznaczone na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu dokonują zastrzeżenia, o którym mowa w wytycznych IMO, w momencie składania dokumentu przystąpienia Unii do protokołu ateńskiego w odniesieniu do jego art. 10 i 11..

Artykuł 3

Unia składa dokument przystąpienia do protokołu ateńskiego w odniesieniu do jego art. 10 i 11 do dnia 31 grudnia 2011 r.

Artykuł 4

Państwa członkowskie podejmują konieczne kroki w celu złożenia dokumentów ratyfikacji protokołu ateńskiego lub przystąpienia do niego w odniesieniu do jego art. 10 i 11 w rozsądnym terminie, i, o ile to możliwe, do 31 grudnia 2011 r.

▼B

ZAŁĄCZNIK

TŁUMACZENIE

ARTYKUŁY 10 i 11 PROTOKOŁU Z 2002 R. DO KONWENCJI ATEŃSKIEJ Z 1974 R. W SPRAWIE PRZEWOZU MORZEM PASAŻERÓW i ICH BAGAŻU

Artykuł 10

Artykuł 17 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Sąd właściwy

1. Powództwo wynikające z art. 3 i 4 niniejszej Konwencji jest z wyboru powoda wnoszone do jednego z niżej wymienionych sądów pod warunkiem, że sąd ten ma siedzibę w Państwie Stronie niniejszej Konwencji, oraz z zastrzeżeniem przepisów krajowych każdego z Państw Stron dotyczących właściwości miejscowej w państwach gdzie istnieje kilka możliwości wyboru:

a) sąd w państwie miejsca stałego pobytu lub głównego miejsca prowadzenia działalności pozwanego, lub

b) sąd w państwie miejsca wyjazdu lub miejsca przeznaczenia zgodnie z umową przewozu, lub

c) sąd w państwie zamieszkania lub stałego pobytu powoda, jeżeli pozwany prowadzi w tym państwie działalność gospodarczą i podlega jurysdykcji tego państwa, lub

d) sąd w państwie, w którym zawarta została umowa przewozu, jeżeli pozwany prowadzi w tym państwie działalność gospodarczą i podlega jurysdykcji tego państwa.

2. Powództwa wynikające z art. 4a niniejszej Konwencji są, z wyboru powoda, wnoszone do jednego z sądów, do których możliwe jest wniesienie powództwa przeciw przewoźnikowi lub wykonującemu przewóz zgodnie z ust. 1.

3. Po dojściu do incydentu, który spowodował szkodę, strony mogą uzgodnić, że roszczenie o odszkodowanie zostanie wniesione do dowolnego sądu lub będzie poddane arbitrażowi.”.

Artykuł 11

Dodany zostaje art. 17a Konwencji w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Uznawanie i wykonywanie

1. Każde Państwo Strona uznaje każde orzeczenie sądu właściwego zgodnie z art. 17, które jest wykonalne w państwie wydania i nie podlega już zwyczajnym formom rewizji, chyba że

a) orzeczenie takie zostało uzyskane w wyniku oszustwa; lub

b) pozwanego nie powiadomiono odpowiednio wcześnie i nie zapewniono mu godziwej możliwości przedstawienia swoich racji.

▼B

2. Orzeczenie uznane zgodnie z ust. 1 jest wykonalne w każdym Państwie Stronie od momentu spełnienia wszystkich formalności wymaganych w tym państwie. Formalności te nie mogą uzasadniać ponownego otwarcia sprawy z przyczyn merytorycznych.

3. Państwo Strona niniejszego Protokołu może stosować inne zasady uznawania i wykonywania orzeczeń, o ile skutkują one tym, że orzeczenia są uznawane i wykonywane w co najmniej takim samym stopniu, jak wskazano w ust. 1 i 2.”.